

FÆNOMENAL sporhund

MED ISLÆT AF SKØDEHUND

Den **BAYERSKE BJERGSCHWEISSHUND** er en fænomenal specialist i forhold til sporarbejde; dygtig, ihærdig og udholdende. Samtidig er det en sand kælepotte

Den bayerske bjergschweisshund er fremavlet af en tysk baron omkring år 1870. Den nedstammer fra ur-jagthunden bracken, der har en særdeles fin næse for spor og fært. I slutningen af det 18. århundrede og begyndelsen af det 19. indkrydsede man forskellige nærtstående racer og skabte den hannoveranske schweisshund. I den havde man en fortrinlig hund til efterskudsarbejde – til at finde såret vildt. Imidlertid var den for tung til at arbejde i bjergene, hvorfor baron Karg-Bebenburg forædlede racen ved at iblande røde bjerg-bracker. Han havde stort held med sit fore-

havende og skabte i den bayerske bjergschweisshund, i daglig tale kaldet bayeren, en adræt specialist, der med nøje præcision kan opspore såret klovvildt.

Bayeren har nydt nogen udbredelse – ikke mindst til de tidligere østlande, ligesom der også findes en del i Østrig. – De første kom først til Danmark i midten af 1980'erne, og der er ikke født mange kuld herhjemme, fortæller Jan Jacobsen, der har haft racen i 15 år og er en meget benyttet schweisshundefører. – Det er først inden for de seneste fem til ti år, racen for alvor er ekspanderet i Danmark, og i dag har vi faktisk en del bayere i Schweisshunderegistret, som er det

en rendyrket specialist, hvad sporarbejde angår. Når den får schweissremmen på for at løse en opgave, går den til den med stor iver. Den er særdeles sporsikker og arbejder stædigt, til dyret er fundet. Ingen problemer i at gå 5-10 km – målet skal nås!

Bayeren arbejder meget selvstændigt uden de store "armbevægelser", og det kan være ret vanskeligt for en utrænnet hundefører at læse den. I modsætning til andre schweiss-hunde, der tydeligt viser, når de har fært f.eks. ved dirrende haleføring, har bayeren et meget diskret kropssprog, når den arbejder. Selvom den ofte holder sig nær føreren, er den ikke specielt kontaktfar, når den arbejder. Er der vildt i farvandet, går klappen ned, og så er det kun vildtet, det drejer sig om.

“Når den bayerske bjergschweisshund går i arbejdsmoder, glemmer den alt om føreren

officielle register over hunde, der må bruges til eftersøgninger af anskudt og påkørt vildt.

Målet skal nås

Den bayerske bjergschweisshund er

Store hjorte og bjerggeder

Den bayerske bjergschweisshund går sikkert på alt klovbærende vildt, og den er særlig velegnet til de store hjorte, fortæller Jan Jacobsen. – Når der ved eftersøgningens afslutning er brug for at slippe hunden, så den kan fastholde dyret til jægeren når helt frem, "stiller" bayeren det sædvanligvis ved at cirkle gøende omkring det. At gå i struben på dyret ligger ikke så naturligt for racen. Den præges af en vis forsigtighed, og derfor kommer ►

Den bayerske bjergschweisshund har ikke egen specialklub men sorterer under Klubben for Jagthunde uden Specialklub. (Foto: Wiegaarden/JBR)

FAKTA OM DEN BAYERSKE BJERGSCHWEISSHUND

» BEHOV

Stort behov for at arbejde som sporhund – for motion og mental aktivering. Desuden behov for tæt kontakt til sin fører.

» TEMPERAMENT

Meget arbejdsivrig og selvstændig sporhund. Knytter sig nært til den person, der arbejder med den. Lige-

vægtig og modig med stærk psyke – men samtidig blød, da den ikke tåler hårdhændet håndtering.

» STØRRELSE

Hanner: 47-52 cm. Tæver: 44-48 cm

» PELS

Glat og tæt. Fint hårlag på hoved – grovere og lidt længere på bug,

ben og hale. Kræver ikke megen pelspleje.

» FARVER

Dybrød, hjortefarvet, rødbrun, rød-gul, grågul, rødgrå, også flammert eller brindlet. Lille, hvid brystplet tilladt.

Bayeren er en eminent sporhund, der for enden af en schweissline finder såret vildt med stor sikkerhed. (Foto: Jan Jacobsen)

den meget sjældent til skade ved f.eks. at blive stanget. Samtidig med at den er modig, er den kvik til at bevare fatningen, så det er uhyre sjældent, at man mister en bayer selv på vanskelige opgaver.

– En opgave, der er helt oplagt for den bayerske bjergschweisshund, er jagt på gemser, som er bjerggeder. Gemser er meget eftertragtede jagttrofæer, og for pænt høje beløb arrangeres der gemsejagter i de tyske, schweiziske og østrigske bjerge. Og her er bayeren virkelig på hjemmebane!

Sporhund – intet andet

– En bayer er ikke en hund at anskaffe sig, hvis ikke man vil bruge den til noget, fastslår Jan Jacobsen. – Den skal ud at arbejde med næsen! Det er den skabt til, den er en helt fantastisk sporhund, men til gengæld kan den ikke bruges til andre former for hundearbejde.

– Hvis ikke bayeren får afløb for sin arbejdsstrang, trives den ikke og bliver meget krævende. Den skal gerne ud at bruge næsen et par gange om ugen, og derudover have godt med motion. Og så er der det specielle ved bayeren, at sporopgaverne ikke må blive for lette. Man må hele tiden gøre dem sværere, for ellers gider den ikke løse dem – og så ender man op med en frustreret hund.

– Det er egentlig en nem hund at opdrage og træne, når du ved, hvad du har med at gøre, men af flere årsager kan den ikke anbefales som første-gangs-hund. Dels kan dens meget heftige sporinstinkt

være svært at tackle, og dels er der krøllen med, at den er svær at læse for et urutineret øje.

På grund af sin arbejdsmæssige baggrund hører den bayerske bjergschweisshund til blandt de gøende racer. Støjen i hjemmet kan dog sagtens begrænses, hvis man arbejder med det, fra hunden er hvalp. Bayeren har dog også et vagtinstinkt, der vil byde den at gø, hvis der kommer nogen.

Sidder gerne på skødet

– Når du arbejder med en bayer, må det endelig ikke foregå med nogen form for hårdhændede metoder, siger Jan Jacobsen.

– Selvom det er en

psykisk stærk hund, har den nogle bløde facetter, og den går helt i baglås, hvis du er for hård ved den. Det gør den helt uforstående og usikker.

– En anden måde, bayerens bløde sind kommer til udtryk på, er i dens forhold til mennesker. Den har behov for tæt kontakt og knytter sig meget til det menneske, der arbejder med den. Den er utrolig hengiven og elsker at sidde på skødet – men er ikke anmassende af den grund. I forhold til fremmede kan den være lidt tilbageholdende, men når den har set dig an, siger den ikke nej til at blive klappet. Ligesom den er blid over for mennesker, er den også blid over for andre hunde og trives generelt godt i flok. ■

På grund af det markante sporinstinkt er bayeren ikke en hund, man kan lade gå løs (Foto: Jan Jacobsen)

